

గుస్తువారికేయన్న తేగెదుకోండ. ఇదరింద నన్న యజమాను హోరగిన వ్యవహారశ్శి అనుకూలవాయ్య. ఆత వ్యవహారదల్లు జురుకు. ఆద్రే కొనేగే మనే బిష్టు హోగేశాం పరిశీతి ఎదురాయితు'

‘మనేగే హోడికోండిద్దు హుడుగ మనేయింద హోగే హోగువంతక ఫుటే ఏను నడెయితు?’

‘అప్పు తప్ప మాడ్డిట్టు’ అపూర్వా భావనే ఆశేయ ముఖిదల్లి వ్యక్తువాయితు.

‘యావ తప్ప, మన్నిసలారదే?’

‘హోదు, నన్న యజమానర దృష్టియల్లి మన్నిసలారద తప్ప అదాగి హోయ్యు’

‘ఏనుదు?’

క్షణ హోత్తు కాతమ్మ మౌనవాగి కుళితరు.

‘అవర మాణసు త్రిశైలి. అదు హుడుగాటిచేయ వయసు.

క్షమిసలారదేనల్ల. ఉండ మనేగే కన్న కోరేయోను ఈ మనేయల్లి ఇరబారదేన్నవుదు అవర కోప. అదక్కే...’

‘అదక్కే ఏన్నాదిదు?’

‘అవనన్న మనేయింద హోగే అట్టిద్దు’

‘ఇప్పు సట్ట విషయిశే?’

‘మనేయింద హోగే కుట్టిసిద్ది సుమ్మనిషిద్ద. ఆదరే అవనన్న అవమాన చూడి కుట్టిగే ఒకిదు హోగరు దాటిద్దు. అవను నియుత్తిన మనుషు. తోటడ ఉస్తువారి నోడికోళ్ళిద్ద. కాయిగళన్న కిత్తు మారాట మాడి లక్షగట్టలే హణ నుంగిద అన్నో ఆరోప హోరిసి కేలసదాఖగల క్షేయల్లి ఒడిసిద్దు. బేళెయుత్తిద్ద హుడుగసిగే అవమాన ఆగోయ్య. సేడు తీరిశికోళ్లువ మాతు ఆదిద. ఆస్తే అవను అంతక కేలస మాడో కెప్పు హుడుగ అల్ల’

‘నీవు అవనన్న ఉఱికోళ్లో ప్రయుత్త మాడలిల్లపే?’

‘నన్న మాతు కేళోరు యారు? మేనకాగే నానొంటే అప్పక్కు. అపణు కేలసదాఖగల క్షేయల్లి బేళద హుడుగి. నానూ ఆగ ఒసురి. లక్రిన హోళ్లియల్లి హుత్తోందిద్ద. అవరన్న తడెయో ప్రయుత్త మాట్టే. అవన పరవాని క్షుమాపణే కేళ్లే. అవర ఒప్పులే ఇల్ల. హారమారి స్వభావదవరు. తాయియల్లద మగువన్న అట్టడారిగే ఎల్లియో ధూఽట అవను అంద్దు. అపసిగే ఇన్న మనుంద ఈ మనేయల్లి జాగ ఇల్ల అంధిట్టు. నాను వాదిశేంటే ఒంతు. అల్లిగే నన్న అవర అన్నోన్నతే కోనెయాయ్య. నాను ఒను మాడిద్దు సుమ్మ నన్న మేలే ఎగరాయోదు, తుట్ట మాతుగళన్నాడోదు, నిందిసోదు పదే పదే హంగిసోదిక్కు శురు మాడిద్దు. ఉంచల్లిద్దను ఘామ్మ హోసోనల్లి రాత్రి కోయోదు, తడ రాత్రి మనేగే ఒయోదు. ఇంతడ్డేల్లు ఆరంభవాయ్య. నాను క్షుమాపణే కేళ్లిద్దు అవర క్షుద్దరు కరగలిల్ల. నాను కోరగువుదోండే ఒదుకాయ్య. నన్నన్న కేళ్లివచరిల్ల. ఒదుకినల్లి అభ్రదుత కాదువుదశ్శే జురువాయితు. కాకుట్టునూ దూరవాి బిష్టు. లక్రియ హెరిగే సముదల్లి విషయ తిళిదు ఆప్సుతేగే బండ. ఆదరే అవనిగే ఏనాదరోందు దారి మాడికోడువ భరవసే

తంగళు

బిదిగే చంద్రమనూ
తేగ హళింద
తంగళు
అదరింద తణీదిల్ల
కవియ హసిద
కంగళు

★ భాస్తురే కే.

నీడిద. నన్న బళియుద్ద చిన్నాభరణాగళన్న అవనిగే కొట్టే. అవను సముద్ర తీరదల్లియే హోటేలు ఆరంభిసువ ఇచ్చి ప్రకటిసిద. సముద్ర దండగే ఒరో ప్రథాగిరింద హేరణ వ్యాపార నడెయుతే ఒడ తింట్లుండ.

అవన నంబికే సుళ్లాగలిల్ల, నాను అవనన్న ఆగాగే వోనో మాడికోండ విచారిసుటిద్దే. ఇదరింద నమ్మ సంబంధ మురలిల్ల. అపరు ఇల్లద సమయదల్లి ఇల్లిగు బందు హోత్తానే. ఇదు మేనకాళుగే ఇప్పువల్ల. అపణు తండగే ఇల్లసల్లిద్దన్నల్లా, హేలే తలే కేదిసిద్దు. ఇదరింద కాకుట్టున మేలే ఇస్తుష్టు ద్వేష బేళెయితు. ఎల్లాడు అవన ములు కండె ఎగరాయోరు అప్ప పాప దూరానే ఉఛిత. నాను నాల్చు గోయెయే నడువే ఉఛిత మేలే నన్న నోచేదిక్కే ఇల్లిగు ఒత్తానే అష్టే. అదచ్చు ఈగ సంచకార బుదోదిదె’

‘అంటే, అవను తుగ్గిగే ఒత్తా ఇల్ల అల్లవే’ దిఖావాగి మాతాడిద్దక్కోఁ ఏనో ఆశేయ ముఖిదల్లి అయాస కాణిసితు. హాగియేయ మేలే కుళితంతే హిందక్కే ఒరిగి కుళితరు.

‘ఇల్ల, ఇన్న ముంద బయోల్ల అనుస్తే. మేనకాళ జోతిగే విపరిత మాతుకశెయ్యాయ్య. బేస్తుల్ల నంగొ జెన్నాగి బ్యూదు హోద. ఇన్న ముంద ఇల్లిగు ఒరోఇదిల్ల అందు’ మాతాడి సుస్తుద ఆశేగే కిరణ మేచినల్లిద్ద ఘాస్సానింద బిసి నిరు తేగెదు కొట్టే నిరు హిరిద ఆపే ఇస్తేనో హేళలు ఇళ్చిందిత్తు. కిరణ అవరన్న తడెద.

‘ఎరదు మూరు దినదింద ఉఱిచిల్లద సోరగిద్దిరి. ఇప్పతు విపరిత మాతాదిది, అయాసవాగిదె నిమగే రేస్టో తేగెదుకోళ్లి. మత్తుమే నిమ్మన్న మాతాడిమువుదశ్శే ఒతీఁని. యావ కారణఉఛి ఉఛి నిరాకిస్తోది. నంజోతే మాతాడలు ఆగదిధ్యారే నిమగే నష్ట’

ఆ ఆయాసదింద కణ్ణు ముచ్చి కుళితరూ మాతనాడువ చపల ముగిదిల్ల.

‘కిరణ, నన్న సంకటాన హేళోందు హగుర ఆగి బిత్తిని. ఇప్పతు నంగొ సమాధాన అంయు’ కణ్ణు తరేదు కిరణనశ్శ నోటి బిరిదరు.

సంతృప్తియ భావ అవర ముఖిదల్లిత్తు.

కిరణ అవరిగే సమాధాన హేళోందు హగుర ఆగి బిత్తిని. ఇప్పతు నంగొ సమాధాన అంయు’ కణ్ణు తరేదు కిరణనశ్శ నోటి బిరిదరు. సంతృప్తియ భావ అవర ముఖిదల్లిత్తు.

కిరణ అవరిగే సమాధాన హేళోందు హగుర ఆగి బిత్తిని. ఇప్పతు నంగొ సమాధాన అంయు’ కణ్ణు తరేదు కిరణనశ్శ నోటి బిరిదరు.

కిరణ అవరిగే సమాధాన హేళోందు హగుర ఆగి బిత్తిని. ఇప్పతు నంగొ సమాధాన అంయు’ కణ్ణు తరేదు కిరణనశ్శ నోటి బిరిదరు. సంతృప్తియ భావ అవర ముఖిదల్లిత్తు.

కిరణ అవరిగే సమాధాన హేళోందు హగుర ఆగి బిత్తిని. ఇప్పతు నంగొ సమాధాన అంయు’ కణ్ణు తరేదు కిరణనశ్శ నోటి బిరిదరు.

* * *

‘ఇన్నాపేక్కరో రాజధానియ కణ్ణుగలు సొక్కేవాగి ఎదురిగి బయ్యిద్దపనన్న అళ్లదవు. ఇదే వ్యక్తియన్న తాను ఎల్లోన్న నోటి బిరిదరు. ఆలోచనే గోళగాదవను హిందె నింతిద్ద పిసి సారంగనన్న హక్కిర బలవంతె కే స్సెయల్లి కరేద.

పిసి సారంగన ద్వ్యాస్తో ఇన్నాపేక్కరో మేలిద్దరూ అధికారియ నోటి యారిగే స్వభావ అభ్యాస లింగ అభ్యాస యాయితు. అల్లి యారిగు హేలే హోగువ అభ్యాస కేయిరల్లి. అవను వేరాండ దాటి హోగరు బందాగ రామాశ్శాయిమయన్న నిరీశిసిద అవనూ కాణేసల్లి. గేటు తరేదుకోంటే ఇత్తు. హోగరు బందు బ్యోకో ఏరిచేస్తువప్పురల్లి. ఇన్నాపేక్కరో రాజధానియ జెపో బందు గేటిగే అభిముఖవాగి నింతితు.

‘సారో, ఆ వ్యక్తియన్న బగ్గె కేళ్లోరింత గోత్తు. నంగొ అనుమాన ఆ వ్యక్తియన్న నాను నోటిద్దేనే అనిస్తేద’ తలే కేరెదుకోండ సహాయ.

‘నేనోగే తండుకేఁ. నంగొ ఆ ముఖివన్న ఎల్లోన్న నోటిదె